

Præjudicielt spørgsmål

Skal § 5, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾ af 28. juni 1999, fortolkes således, at den er til hinder for anvendelsen af bestemmelserne i artikel 1, stk. 95, 131 og 132, i den italienske stats lov nr. 107/2015, som fastsætter stabilisering af ansættelsesforholdene for tidsbegrænset ansatte lærere med hensyn til fremtiden, uden tilbagevirkende kraft og uden erstatning for tab, i deres egenskab af foranstaltninger, der er forholdsmæssige, tilstrækkeligt effektive og afskrækkende, således at det sikres, at rammeaftalens regler har fuld gennemslagskraft, og der samtidig hindrer tilsidesættelse af rammeaftalen som følge af misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter med hensyn til tiden inden den periode, som omfattes af disse reglers virkninger?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Antwerpen (Belgien) den 21. august 2017 — Christa Plessers mod PREFACO NV og Belgische Staat

(Sag C-509/17)

(2017/C 374/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Appellant: Christa Plessers

Indstævnte: PREFACO NV og Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Er den valgmulighed, der tilkommer erhververen i henhold til artikel 61, stk. 4, (nu artikel 61, stk. 3) i den belgiske lov af 31. januar 2009 om virksomheders fortsatte funktion (»WCO-loven«), som er indeholdt i denne lovs kapitel 4 i afsnit 4, der regulerer »den retslige omstrukturering ved en overførsel, som henhører under domstolens kompetence«, i overensstemmelse med direktiv 2001/23/EF⁽¹⁾ om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter, særligt dette direktivs artikel 3 og 5, når denne »retslige omstrukturering ved en overførsel, som henhører under domstolens kompetence« finder anvendelse med henblik på fortsættelse af hele eller en del af den overdragende virksomhed eller dens aktiviteter?

⁽¹⁾ Rådets direktiv af 12.3.2001 (EFT 2001, L 82, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Bratislava II (Slovakiet) den 22. august 2017 — straffesag mod ML

(Sag C-510/17)

(2017/C 374/28)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Bratislava II

Tiltalt i straffesagen

ML

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i overensstemmelse med artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU ⁽¹⁾ af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (herefter »direktiv 2012/12/EU«), artikel 8, stk. 2, i direktiv 2012/12/EU, retten til frihed og sikkerhed som omhandlet i artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, retten til forsvar i artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og retten til en retfærdig rettergang i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når nationale myndigheder ikke under en tilbageholdelse skriftligt meddeler en anholdt person alle (eller samtlige) de i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2012/12/EU omhandlede informationer (navnlig informationer om retten til aktindsigt i materiale i sagen), og heller ikke gør det muligt at anfægte unkladelsen af at fremlægge disse informationer i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 2012/13/EU? I benægtende fald kan en sådan tilsidesættelse af EU-retten da på et hvilket som helst trin i straffesagen påvirke lovligheden af frihedsberøvelsen, der består i en anholdelse eller varetægtsfængsling, ud over en opretholdelse af selve varetægtsfængslingen, set i lyset af artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 5, stk. 1, litra c), i Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder? Har den omstændighed, at den anholdte person er tiltalt for en alvorlig forbrydelse, som ifølge national ret straffes med fængsel i mindst 15 år, nogen indflydelse på besvarelsen af de foregående spørgsmål?
- 2) Er en national bestemmelse såsom § 172, stk. 3, i den slovakiske straffelov, som — uden at tage hensyn til princippet om individuelle straffe — straffer ulovlig handel med narkotika, og hvorefter en domstol ikke kan idømme en kortere fængselsstraf end minimumsstraffen på 15 år, i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA ⁽²⁾ af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor, princippet om loyalt samarbejde som fastsat i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 82 og 83 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, retten til en retfærdig retssag i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om, at straffens omfang skal stå i rimeligt forhold til overtrædelserne i artikel 49, stk. 3, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet, enhedsprincippet, effektivitetsprincippet samt princippet om EU-retten forrang[?] Har det nogen betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, at den ulovlige handel med narkotika ikke er begået af en kriminel organisation som omhandlet i EU-retten? Har begrebet kriminel organisation som omhandlet i artikel 1 i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA ⁽³⁾ af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet en selvstændig betydning set i lyset af Domstolens faste praksis vedrørende kravet om en ensartet anvendelse af EU-retten?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 142, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2004, L 335, s. 8.

⁽³⁾ EUT 2008, L 300, s. 42.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien)
den 4. september 2017 — Milan Božičević Ježovnik mod Republika Slovenija**

(Sag C-528/17)

(2017/C 374/29)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Milan Božičević Ježovnik

Sagsøgt: Republika Slovenija